

SNARAN UNDER HUDEN

Roland
Nilsson

SNARAN UNDER HUDEN

ROLAND NILSSON

Ebes
FÖRLAG

**Alla eventuella likheter med verkliga personer
eller händelser måste hänföras till slumpen.**

Roland Nilsson

www.ebesforlag.se

1:a upplagan, 1:a tryckningen

Snaran under huden

Författare © 2021 Roland Nilsson

Ansvarig utgivare: Ebes förlag

Flygfoto © Bertil Hagberg, Sesamphoto

Omslag © Fanny Axelsson

Tryckt av DH Printing House, Riga, Lettland

ISBN: 978-91-89263-16-1

Kapitel 1

Erik studerade getingen som han precis hade slagit ihjäl. Trots att den var död fortsatte den att pumpa ut sitt gift. Den låg där vid sidan av Helsingborgs Dagblad som han hade haft som mordvapen. Droppe efter droppe av getingens gift lämnade pulserande dess gadd.

Det var i den stunden som Erik fick idén till en roman. Den skulle handla om det perfekta mordet – det som ingen någonsin skulle kunna avslöja. Död genom getingstick. Allergichock!

Min debut som författare kan inte bli bättre, tänkte han. ”Det perfekta mordet.”

Han hade länge funderat på att skriva något spännande och den döda getingen gav en ny injektion till hans fantasi. Motiv, handling, intrig, spänning och mordoffer snurrade runt i hans hjärna. Små bitar började så sakta komma på plats. Men än så länge fanns de bara i hans huvud.

I sina funderingar kom han ofta tillbaka till vilken metod han skulle använda sig av. Hur mycket gift behövdes för en dödlig dos?

Och så gällde det att vara på rätt plats vid rätt tidpunkt. Hm, tänkte han. Sommar och saft ... där hade han det. Hur enkelt som helst! Men hur skulle mördaren suga upp dropparna från getingarna och förvara giftet på ett hållbart sätt? Frågorna var många. Erik bearbetade problemet både dag och natt.

När han vaknade efter en ovanligt god natts sömn hade han löst problemet. En kanyl som inte bara injicerar utan som också suger upp. Nu hade han kommit en god bit på vägen, tyckte han.

Kapitel 2

Erik satt på Illums café i det exklusiva varuhuset vid Ströget i Köpenhamn och läppjade på en öl när han plötsligt fick en märklig inspiration till att äntligen påbörja sitt författarskap. Det hade gått lång tid innan han kom till skott, men nu var det dags. Han fingrade på sin nya och svindyra mobil och tänkte att den fick bli hans skrivmaskin, i alla fall till att börja med.

Erik bodde i Helsingborg och han hade som tradition att några gånger om året, utan någon speciell anledning, bara dra i väg till underbara Köpenhamn. Han älskade att inte ha något förutbestämt mål med resan utan bara se vad som skulle ske. För det mesta hände inget särskilt, men ganska ofta gjorde han nya och intressanta bekantskaper på sina små utflykter.

En gång när han suttit på en nästan fullsatt uteservering nere vid Nyhamn hade ett medelålders par frågat om de fick slå sig ned vid hans bord. De hade presenterat sig som turister från USA innan de hade undrat om de fick bjuda på ett glas champagne? Svaret hade naturligtvis blivit: ”Yes indeed”. Flaskan hade varit placerad i en vacker hink som hade ställts på bordet tillsammans med tre vackra glas. Det hade blivit en ny tillfällig och trevlig bekantskap, som hade lagts till i minnenas bibliotek.

Skämtsamt brukade han informera sina vänner om att han skulle på ”kompetensutveckling”, vilket han själv hade mycket roligt åt, särskilt som några av dem inte fattade ironin i det hela. Men visst är det en form av utveckling att för en stund slippa vardagen och uppleva något nytt.

Det var en och en halv timmes resa med båt och tåg från Helsingborg till Norreport där han brukade stiga av tåget, endast en station från Hovedbanegården som centralstationen heter i Köpenhamn.

Äntligen hade han kommit i gång med sin berättelse och knappade febrilt på telefonens små tangenter. Han försvann in i en fantasivärld långt ifrån det café i grannlandet där han satt. Sorlet omkring honom blev som bakgrundsmusik till hans kreativa arbete. Han lade inte märke till att gäster kom och gick vid borden intill. Han var helt inne i sin egen värld.

Ölglaset var plötsligt tomt. Han stannade upp ett tag med sitt skrivande och hämtade en ny flaska Grön Tuborg framme vid disken. Åter vid bordet lutade han sig tillbaka på stolen och såg sig omkring och upptäckte att en kvinna iakttog honom lite mer än normalt. Hon satt uppe på den halvmeter höga rampen, snett framför honom. Han kollade in henne lite extra och kom fram till att hon nog tillhörde det förmögna släktet. Både kläder och smycken vittnade om detta. Han uppskattade hennes ålder till så där sextio plus. Hon hade nog varit riktigt snygg i sina yngre dagar, för visst var hon fortfarande vacker, tyckte han.

Hennes manliga sällskap såg respektabel ut med en blå V-ringad tröja och röd slips. Trots sin ålder hade han lagt sig till med en ungdomlig frisyr. Kortklippt vid sidorna och en liten tuppkam längst fram.

Kvinnan visade definitivt ett speciellt intresse för Erik och plötsligt gav hon honom ett varmt leende. Han kände sig generad och lät blicken glida runt i rummet och låtsades som om han inte riktigt hade uppfattat vad hon höll på med. Sänkte åter blicken och lekte lite med telefonen innan han fortsatte sitt skrivande. Snart var han åter djupt försjunken i berättelsen om de dödsbringande getingarna. Då och då tog han en liten klunk öl.

Hans fantasi om innehållet i den blivande romanen ut-

vecklades fortare än vad fingrarna kunde hänga med på det lilla tangentbordet.

Det blir enklare att skriva hemma på datorn, tänkte han och såg sig omkring och märkte då att damens leende var som bortblåst. I samma veva böjde hon sig fram och såg ut att viska något i mannens öra. Därefter spanade båda två försiktigt ut mot Ströget.

Erik hade redan tidigare lagt märke till en person utanför de stora caféfönstren. Han hade stått där lite i skymundan men vid några tillfällen gått över Ströget och diskret tittat in i cafét. Erik fick för sig att paret's nervösa beteende berodde på mannen ute på gatan. Han tycktes påverka dem på något sätt.

Giftet från getingarna fick vänta. Eriks hela uppmärksamhet gick nu i stället till att följa vad som hände både inne och utanför fiket. Mannen stod kvar på andra sidan Ströget. Han var klädd i en halvlång ljus skinnjacka och mörka byxor. Med sitt långa, blonda och ganska lockiga hår såg han ut att vara dansk. Det trodde i alla fall Erik.

Den blonde mannen tittade på mobilen med jämna mellanrum. Plötsligt anslöt sig en kraftfull man med ett stort rödbrunt helskägg. Erik såg hur de samtalade med varandra samtidigt som de tittade in mot Illums café.

Visst finns det ett samband mellan typerna utanför och att paret uppe på rampen bär sig så underligt åt, tänkte Erik, och ju mer han studerade dem desto säkrare blev han. Ändå hoppade han till när mannen en halvtrappa upp plötsligt vrålade:

”En tjuv! Här finns en tjuv!”

Det blev ett förfärligt oväsen inne på fiket. Paret som hade blivit bestulna for fram mellan borden, fåktade med armarna och hojtade och skrek.

”Någon har tagit min plånbok”, sa den prydligt klädde mannen med hög röst.

Vill du läsa hela?

Boken finns att köpa där böcker vanligtvis finns. Om ditt bibliotek eller bokhandel inte har den hemma kan du be dem ta hem den.

Du kan även beställa direkt via Ebes förlags webbshop:

<https://www.ebesforlag.se/store/p/spänningsromaner-169339/snaran-under-huden,-av-roland-nilsson-1013142>

Erik sitter på ett café i Köpenhamn och försöker plita ned de första raderna i sin första roman. Han blir abrupt avbruten i sitt skrivande av tumult på caféet. Det blir inledningen till en häpnadsväckande historia som Erik blir djupt involverad i.

På väg hem till Sverige träffar han sjuksköterskan Eva. Erik berättar för henne om händelsen i Köpenhamn och deras relation hettar till. Eva blir lika engagerad som Erik i scenariot som tog sin början på caféet.

Eva och hennes väninna Lotta arbetar på Rikshospitalet i Köpenhamn och Lotta upptäcker något som får snaran att dras åt på flera högt uppsatta personer – men som även utsätter Lotta för livsfara.

SNARAN UNDER HUDEN är en spänningsroman som utspelas år 2017 i Helsingborg och Köpenhamn – och på vägen där emellan. Vi får följa den svenske journalisten Erik som är fascinerad av den nya informationstekniken. På sitt arbete på Friskis & Svettis träffar han på Arvid. Båda intresserar sig för hur datachip kan planteras i människor. Erik, Arvid, Eva och Lotta blir alltmer insyltade i en stor härvä med kopplingar till ett planerat försök att kontrollera mänskligheten.

Roland Nilsson (1942) har examen som folkhögskolelärare och efter många år som pedagog för vuxna är han nu pensionär. Under hela sitt liv har han både på sitt arbete och på sin fritid varit engagerad i demokratifrågor. Förutom Rolands fritidsintresse, som är att måla akvarell, har han under senare år utvecklat sin förmåga att använda det skrivna språket. Det gäller allt från barnsagor, politiska dagsverser till noveller. Nu presenterar han den trivsamma spänningsromanen *Snaran under huden*.

